вдовици! /Тише/.

Вдовицата Цуй – Студентът не иска да ме нарече майка?

Чжан – Не ~~е ли достатъчно една~~ стига ли само измамата?

Вдовицата Цуй – Но аз няма да позволя да ме смятате за неблагодарна: днес ~~слугата~~ моят слуга ~~на~~ ще ви ~~даде~~ предаде коприна, злато и писмо ~~до~~ за сановника, който има хубава племенница.

Фабен – Щастлив студент!

Чжан – Коприната и златото са потребни на министерските вдовици – бедните студенти си остават бедни студенти и пред по-честитите прислужнички! ~~пред племенниците на сановниците~~. Не, министерската вдовица няма да стане по-бедна от това, че Чжан Гун ѝ е спасил живота!

пред племенниците на сановниците

Фабен – Пак неблагоразумна реч! И златото и коприната, и хубавата племенница на сановника – са полезни неща за оня, който няма тия неща...